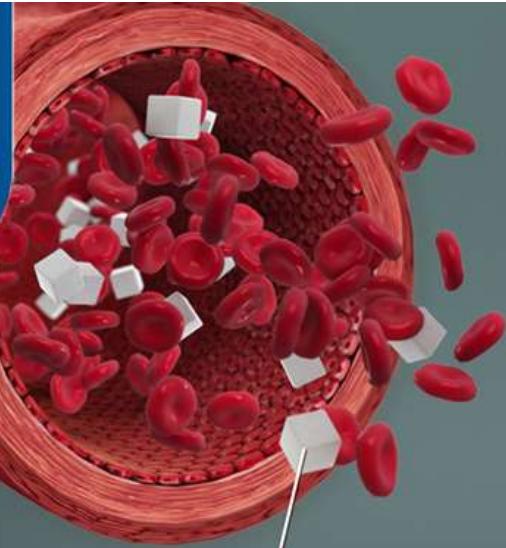

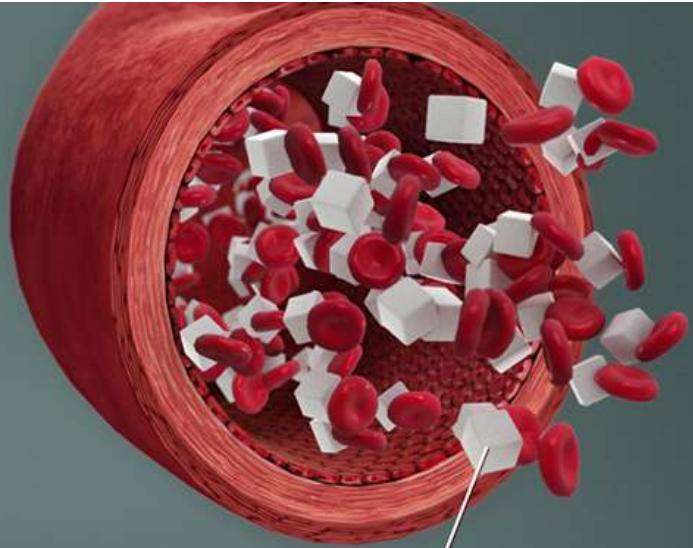

آیا اسپ ہا دچار دیابت می شوند؟

Equine Metabolic Syndrome

Normal Blood Glucose

High Blood Glucose

دیابت

دیابت یک واژه یونانی به معنای دفع بیش از حد ادرار است. بیماری دیابت مجموعه عواملی است که باعث افزایش قند خون (گلوكز) می شود و یکی از علایم آن دفع مکرر و بیش از حد ادرار در انسان و حیوانات است. واژه ملیتوس هم به معنای شیرین است. یکی از راه های تشخیص دیابت ملیتوس در قدیم، دفع ادرار و جمع شدن مورچه ها دور ادرار بود.

A BODY CONDITION SCORE OF 7 TO 9 ON A 9-POINT SCALE

1 . . . 2 . . . 3 . . . 4 . . . 5 . . . 6 . . . 7 . . . 8 . . . 9

UNDERWEIGHT

NORMAL

OVERWEIGHT

A NOTICEABLY CRESTY NECK

سندرم متابولیک اسب‌ها

اسب‌ها همانند انسان‌ها دچار دیابت نمی‌شوند اما در بیماری سندرم متابولیک، قند خون آن‌ها افزایش پیدا می‌کند. سندرم متابولیک اسب (EMS) یک اختلال در سیستم غدد درون ریز است که به دلیل ارتباط آن با **لامیناتیس** راجعه یا مزمن، نگرانی اصلی صاحبان اسب است. اغلب در مقایسه با دیابت نوع 2 در انسان‌ها، EMS با چاقی و مقاومت به انسولین مشخص می‌شود - در واقع یک اختلال در پاسخ به انسولین که باعث می‌شود سطح گلوکز در خون بالا بماند.

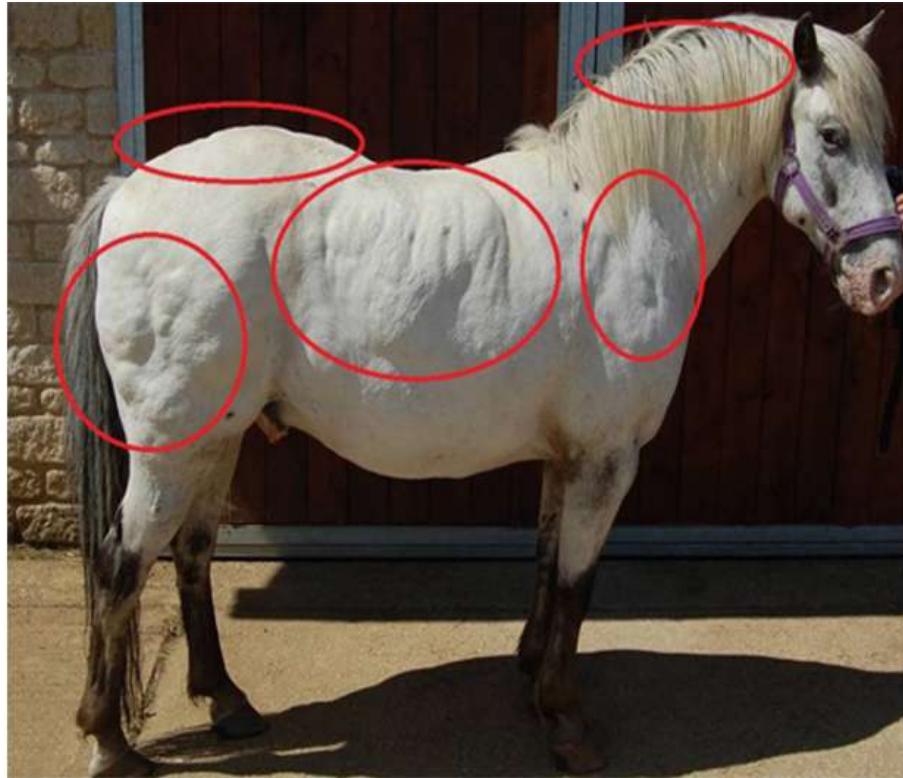
satinvet

اتیولوژی

دلیل اصلی این که چرا برخی از اسب‌ها EMS ایجاد می‌کنند و برخی دیگر به آن مبتلا نمی‌شوند، مشخص نیست. با این حال، به نظر می‌رسد یک تمایل ژنتیکی، هم در داخل و هم بین نژادها وجود دارد.

اسب‌های مبتلا به EMS ممکن است دارای یک ژن «صرفه جو» باشند که اجدادشان را قادر می‌سازد در محیط‌های خشن زنده بمانند، اما در محیط‌های مدرن با مواد غذایی فراوان و غنی از مواد مغذی ناسازگار شده است.

اتیولوژی

به نظر می رسد که مخرج مشترک بسیاری از علائم بالینی مرتبط با EMS افزایش چاقی، اختلال در تنظیم انسولین و هایپرانسولینیمی (افزایش انسولین خون) باشد. هنگامی که چاقی ایجاد می شود، بافت های چربی لپتین و سایر آدیپوکین ها (گروهی از سایتوکین ها ((میانجیگرهاي پروتئيني)) که توسط بافت چربی تولید و ترشح می شوند) و همچنین فاکتور نکروز تومور و سایر واسطه های التهابی را تولید می کنند. افزایش ذخایر چربی در گبد نیز ممکن است حیوان مبتلا را مستعد اختلال در تنظیم انسولین کند زیرا گیرنده های انسولین کاهش می یابد.

معنی چاقی و جملات اسلاید قبلی:

چربی زیادی که در بدن ذخیره شده باعث ترشح بیشتر آدیپوکین‌ها (همانند لپتین، اینترلوکین ۶ و TNF‌آلفا) می‌شود.

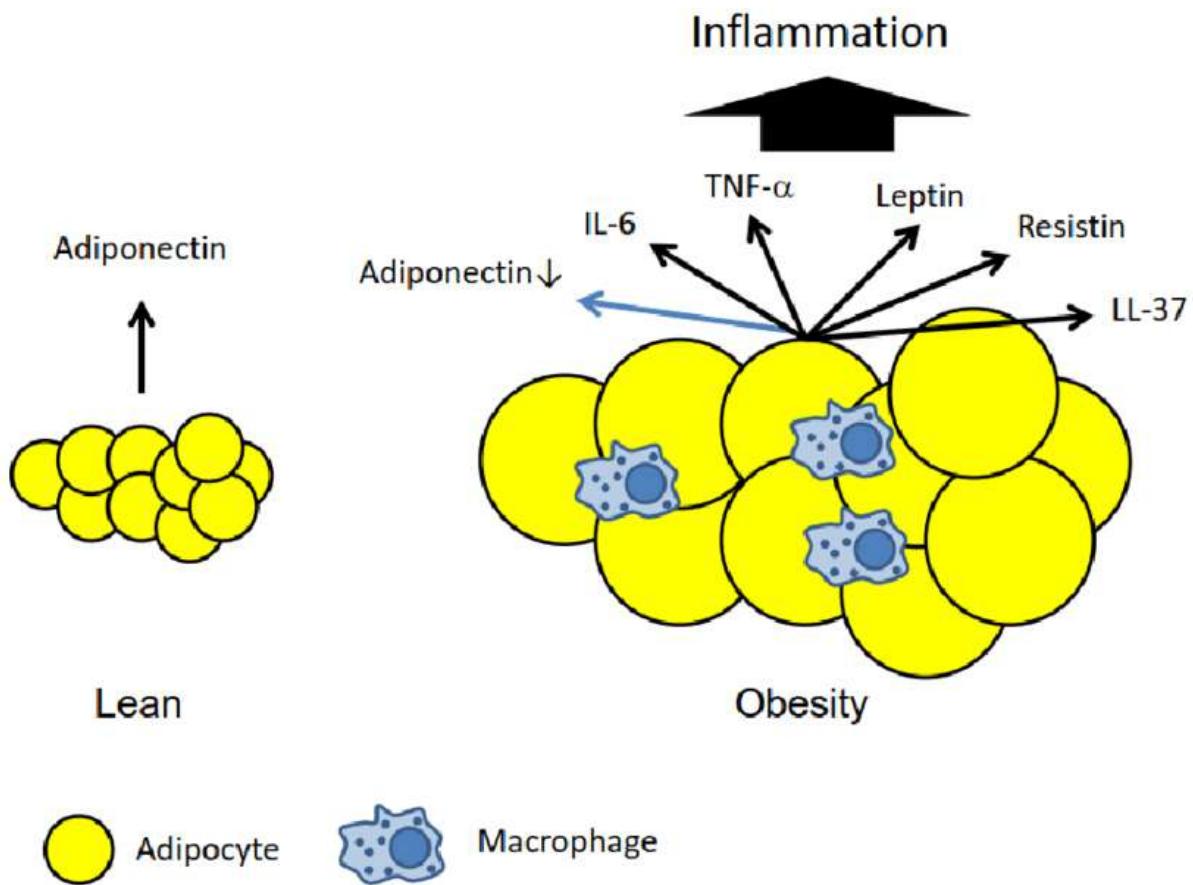
لپتین هورمونی است که بالанс انرژی را در بدن متعادل می‌کند (مثلاً اشتراک کاهش میدهد) و باعث کاهش آدیپونکتین (هورمونی که باعث افزایش حساسیت گیرنده‌های انسولین می‌شود) نیز می‌شود. در واقع چون شرایط رفاهی بالا رفته و تغذیه مناسب بوده، بدن دیگر لازم نمی‌بیند که از انسولین که باعث جذب گلوبولین به سلول می‌شود استفاده بکند.

اما عدم نیاز به انسولین تنها به اینجا ختم نمی‌شود. سایر سایتوکین‌هایی (میانجیگران التهابی) که چربی تولید می‌کند نیز باعث افزایش مقاومت سلول‌ها به انسولین می‌شود. برای مثال tnf‌آلفا باعث مهار مسیر سیگنانالینگ گیرنده انسولین می‌شود و اینترلوکین ۶ با تاثیر به متابولیسم گلوبولین به تجزیه چربی بر مقاومت به انسولین افزوده می‌کند. یعنی گیرنده‌های انسولینی سلول‌ها، پاسخی به خود انسولین نمیدهند.

انسولین با اثر به سلول‌های کبد باعث می‌شود این سلول‌ها با گرفتن قند از خون و ذخیره آن به صورت گلیکوژن، قند خون را کاهش دهند، که باز به علت افزایش چربی کبد، این مسیر نیز مختل شده است.

همه این موارد باعث افزایش انسولین خون و متعاقباً افزایش گلوبولین به تجزیه چربی می‌شود.

اتیولوژی

همچنین سایتوکین های التهابی میتوانند مسیر پاسخ استرس را نیز فعال کنند همانند مسیر JNK . فعال شدن این مسیر باعث فسفریله شدن گیرنده انسولین میشود و باعث کاهش قابلیت خودشان در انتقال سیگنال های انسولین میشود . التهاب میتواند نحوه تولید گلوكز را نیز تغییر دهد . سایتوکین ها میتوانند گلوكونئوژنر (تولید گلوكز توسط کبد) را افزایش بدهند و مانع جذب گلوكز بوسیله عضله ها شوند که اینکار باز باعث افزایش گلوكز خون میشود .

لامینایتیس

لامینایتیس به معنای التهاب لامینا است که یک بافت بسیار حساس و ورقه مانند و ظریف است که دیواره سم را به استخوان زیرینش متصل می‌کند.

از نظر تجربی، غلظت بالای انسولین خون منجر به لامینیت در اسب‌ها و پونی‌ها می‌شود. انسولین دارای اثرات تنظیم کننده عروق است. اختلال در تنظیم انسولین می‌تواند تولید اکسید نیتریک را کاهش دهد و باعث انقباض عروق شود. تغییر غلظت گلوکز و انسولین نیز ممکن است منجر به تغییر عملکرد سلول‌های اپیدرمی و جذب گلوکز توسط **سلول‌های لامینار اپیدرمی** شود. این اثرات اسب‌های مبتلا به EMS را مستعد ابتلاء به لامینیت می‌کند. به طور خلاصه:

افزایش انسولین، با اثر روی رگ، باعث تغییر جریان خون نرمال در بافت لامینا می‌شود.

افزایش انسولین باعث عدم تعادل در متابولیسم انرژی می‌شود و بافت لامینا بیشتر دچار آسیب دیدگی می‌شود.

ونهایتاً افزایش انسولین خون باعث افزایش التهاب می‌شود که این نیز باعث آسیب خوردن به بافت حساس لامینا می‌شود. التهاب یکنواختی ساختهای سم را تضعیف می‌کند.

in the Horse (EMS)

نشانه ها

چاقی

مشکل در کاهش وزن

دوره های مکرر لامینایتیس حاد

افزایش نوشیدن و دفع ادرار

بی حالی (کمبود انرژی)

ناباروری در مادیان

تشخیص

نشانه‌های بالینی

رادیوگراف از سم برای لامیناپیس

تست قند دهانی (ost)

غلظت تریگلیسیرید سرم خون

تست تحمل گلوکز داخل رگی

تست تحمل انسولین

آزمایش‌ها برای بیماری PPID (قبلاً کوشینگ نام داشت)، مانند اندازه‌گیری غلظت ACTH اندوژن یا پاسخ هورمون آزاد کننده تیروئید، در اسب‌های مبتلا به EMS طبیعی است. نتایج غیرعادی (یعنی افزایش غلظت این هورمون‌ها) نشان می‌دهد که اسب به طور همزمان تحت تأثیر EMS و PPID قرار می‌گیرد که می‌تواند در اسب‌های مسن رخدهد.

تشخیص PPID مهم است زیرا تصویر می‌شود PPID باعث تشدید اختلال در تنظیم انسولین در اسب‌هایی می‌شود که تحت تأثیر EMS نیز قرار دارند.

